No. 1. DINGSDAG 1 JANUARIJ. 1861

ACHT EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30, buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel meer ƒ 0-15, behalve ƒ 0-35 zegelregt.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen, doen te weten, dat de verordening op het heffen van plaatselijke belasting op den wijn, het gedistilleerd en de likeuren, binnen deze gemeente, door den Raad vastgesteld den 2 September en 26 November 1856 en gewijzigd bij besluit dd. 29 October 1859, door den Koning goedgekeurd bij besluit van 23 December 1859, No. 68, voor den tijd van één jaar, andermaal is goedgekeurd bij Hoogstdesz elfs besluit van 22 December jongstleden No. 67, om ingevorderd te worden volgens de verordening op de invordering van 2 September en 26 November 1856.

En is hiervan afkondiging geschiedt, waar het behoort, den 29 December 1860.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

De BURGEMEESTER der gemeente Assen, brengt bij deze ter kennis der ingezetenen, dat door den heer Provincialen Directeur der directe belastingen a. i. in Drenthe, dd. 27 Dec. jl. no. 928, de zitdagen van den Rijksontvanger voor de directe belastingen in de gemeente Assen zijn vastgesteld op Maandag, Dingsdag, Woensdag Donderdag en Vrijdag, van voormiddags 9 tot 1 uur van iedere week en dat het kantoor zal gesloten zijn op den laatsten werkdag van iedere maand, den Nieuwjaarsdag en de Algemeene Christelijke feestdagen, van welk een en ander door den Ontvanger melding zal worden gemaakt in dorso der aanslagbiljetten.

Assen den 29 Dec. 1860.

De Burgemeester voornoemd,
VAN DER FELTZ.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

1 Januarij

Welk een jaar dat achter ons ligt en welke bladzijden in de wereldgeschiedenis, die, waarboven staat: 1860!

Wie is in staat al de *merkwaardige* feiten, in den afgeloopen jaarkring voorgevallen, in behoorlijke orde op te noemen?

Weinigen voorzeker — zóó talrijk zijn de gebeurtenissen, welke zich als 't ware verdrongen op het tooneel der wereld.

Hoeveel werd gescheiden en van elkanderen gerukt, hoewel eene ijzeren vuist het omvatte en hij die een ontzettend zwaard droeg, dreigend, ja tartend riep: »raak het eens aan, als gij durft!«

Die gezag erfden, dat tot hen kwam van Geslacht tot Geslacht, zij werden vernederd door een Geweldige, uit eene Dynastie, als in eene nachtwake opgekomen, die de wereld beheerschte en als balling stierf, nadat hij eerst de stemme van Europa had vernomen: »gij en uw geslacht zijt verstooten uit de rij der gekroonden! Geen der uwen zal weer zitten op een troon — ten eeuwigen dage niet!« — vernederd door een Geweldige, die toont dat hij die uitspraak van een werelddeel durft trotseren en ziet, dat de Magtigen der aarde hem hooren en zijne vriendschap zoeken of hem ontzien uit vreeze.

Die gezag erfden, 't welk tot hen kwam van Geslacht tot Geslacht — zij werden vernederd, niet alleen door huns gelijken, maar door een zoon des Volks, in 't oog van sommigen een dolende ridder, een avonturier, een zeeschuimer, een straatroover — door een *Garribaldi*, die die wonderen deed van dapperheid, om eene Kroon te winnen en als hij die in de hand had, er meê speelde gelijk de knaap met eene zeepbel.

Wat het zwaard en het geschut, de menschelijke kracht en het krijgsgenie in 1860 hebben vernield en gewrocht, wij hebben het onze lezers bijkans dagelijks voor oogen gesteld en zelfs onder de Drentsche landlieden zijn er, die van de wonderbare geschiedenis onzes tijds een klaar overzigt kunnen geven, maar welke *lessen* hebben de *volkeren* getrokken uit de twisten der Monarchen — welke *denkbeelden* zijn er ontstaan uit de *gevolgen* van zoo menig geschil?

Dit is eene belangrijke vraag, veel belangrijker dan die, welke nieuwsgierigheid verraadt naar het getal dooden en verminkten wier arm de zege bevocht en de stoffelijke winst, daardoor verkregen?

Dat is eene vraag, belangrijk vooral voor de Vorsten, die moeten weten wat hunne onderdanen voor hen sullen zijn in die tijden van beroering die kunnen komen; maar niet alleen voor hen, ook voor allen, die, in veel beperkter kring, invloed of gezag uitoefenenen, is het geraden, om te bespieden wat de geschiedenis van onzen tijd heeft gepredikt, zelfs in de eenvoudige woningen des volks.

Elk feit, tot het gehoor gebragt, is eene les voor hen, die boven het volk staan en het is van 't hoogste belang om gade te slaan wat die les uitwerkte, ten einde te leeren kennen, hoe de denkwijze zijn zou, als buitengewone omstandigheden buitengewone krachtsinspanning en opoffering eischen.

Inderdaad, dan zou het kunnen blijken hoe de geschiedenis, ofschoon zij uit de verte predikte, eene geduchte leermeesteresse was, hoe de geest des tijds zich overal ingang weet te verschaffen en stil voortwerkende, op 't onverwachts zijn verrassenden invloed toont.

Nu reeds openbaart zich hier en daar den invloed van de worsteling der vrijheid tegen het geweld in Italie. De onafhankelijkheidskoorts woelt in de aderen der Polen, der Hongaren en der Duitschers en de verstandige en oplettende ontdekt haar in verschijnselen, die den ernstigen raad geven, om het in beweging gebragte bloed op de regte wijze te stillen en de opgewekte hartstogten niet door geweldige middelen te onderdrukken.

Maar ook bij volkeren, die de zegeningen der vrijheid in ruime mate genieten, hebben de denkbeelden van vrijheid en vooral het bewustzijn van de sterkte van den volkswil nieuw voedsel ontvangen en die gewoon is, onder het volk te leven en er meê te spreken over de gebeurtenissen van den dag, ontdekt dit in menige aanmerking en uitdrukking, betrekking hebbende op eigen toestand en op het leven en werken van aanzienlijken en autoriteiten.

Ziedaar eenige denkbeelden, die wij bij den aanvang van 1861, onzen lezers ter bepeinzing aanbieden, en welligt niet geheel zonder nut onder de aandacht worden gebragt van de duizenden, die elk nommer van dit blad in handen nemen.

Dat Keizer *Frans Jozeff* door den *stoom* der revolutie is bekeerd, dat de Oostenrijksche Regering nog hunkert naar de dwangroede van *vóór* 1848, bewijst de gevangenneming van Graaf *Teleki*, de vriend van *Kossuth*, de vrijheidsman van 1848. In plaats van zich gelukkig te achten, dien Hongaar, door de argus-oogen der Saksische politie ontdekt en door den sterken arm gearresteerd, tot zich te roepen als *vrij* man, *eischt* de Oostenrijksche Regering hem op in — *boeijen!* Zij kent de kracht nog niet van het hoopen van gloeijende kolen op het hoofd des vijands en haar tijd om edelmoedig te zijn weet zij nog niet te kiezen.

Wat won de Regering toch met dien man in de gevangenis te Weenen?

Dat de Hongaren, gereed staande tot oproer, hun broeder opeischen en dat Keizer *Frans Jozeff* straks eene gelegenheid te meer zal hebben om te bukken voor den *volks-wil!*

En de Saksische politie?

Zij is reeds verlegen met haren ijver, om een man des volks achter de grendels te zetten, ter wille van eene andere Regering — zij oogstte verwijtingen van alle weldenkenden en hoort zich allerwegen toeroepen: »verachting is het loon voor de handlangster van het geweld!«

Ook in die stem hooren wij de kracht van de lessen der geschiedenis en eene hulde, gebragt aan den geest der vrijheid tegenover de dwingelandij. Zij bewijst, dat de Saksische Regering het nog niet noodig heeft geacht om ernstig te letten op den invloed van de teekenen des tijds doch ondervindt, zooals wij straks in enkele trekken ontvouwden, hoe gevaarlijk het is, als de Regenten niet met en onder het volk ter school gaan, waar de geschiedenis optreedt als leermeesteresse.

Bitter, onbegrijpelijk bitter, is de *Times* over de uitlevering van Graaf *Teleki*, en hij noemt Saksen een *verspieder*, een *beul*. De Saksische Staatslieden — vervolgt hij — zijn *roovers* en *verstrikkers* en de uitlevering zelve is eene *laagheid* ja eene *laffe wreedheid*. De Keizer van Oostenrijk kan niet zoo laag zijn gevallen, om zulk een geschenk van Saksen aan te nemen en de domme Sakser, zoo dom als verraderlijk, heeft eene gelegenheid geschapen, waar hij eene verpligting meende op te leggen. De eenige gunst, aan Keizer *Frans Jozeff* bewezen, bestaat daarin, dat Saksen hem gelegenheid gaf, om eene *schanddaad* te beantwoorden met *edelmoedigheid*.

Er zijn lieden, die meenen, dat de Oostenrijksche Regering door deze gevangenneming, de Hongaren tracht te verleiden tot *ontijdigen* opstand.

Wij hebben geen moed, om Keizer *Frans Jozeff* zulk eene verachtelijke laagheid toe te dichten. Zeker is het echter, dat de Oostenrijksche Regering de uitlevering heeft *geëischt*.

't Journal des Débats, over deze onhandige arrestatie sprekende, zegt: als Saksen, volgens overeenkomsten *Teleki* aan Oostenrijk uitleverde, blijkt het, dat er in Europa in de 19de eeuw twee regeringen bestaan, die een door alle beschaafde Natien erkend beginsel met voeten treden en politieke vlugtelingen gelijk stellen met *dieven*, *valsche munters* en *moordenaars*.

De Sultan is geen Christen, maar hij weigerde in 1849 de in zijn Rijk gevlugte Hongaren uit te leveren, in spijt van de eischen van Oostenrijk en Rusland. Het volkerenregt zóó te schenden, was voorbehouden aan eene Duitsche Regering.

Weinig eer voor Duitschland!

Ter zelfder tijd heeft echter de Oostenrijksche Regering een gevangene de vrijheid teruggegeven en wel den Bisschop *Bémer van Grootwaradein*, ook een geestverwant van *Kossuth* en die als lid van de politieke vergadering van Dibreczin [in den jongsten Hongaarschen oorlog] het Huis der Habsburgen vervallen hielp verklaren van den Hongaarschen troon. Hij werd dientengevolge ter dood veroordeeld, welk vonnis later werd veranderd in levenslange opsluiting. Meer dan tien jaren boette hij voor de stem door hem uitgebragt, in het klooster Neustift in Tyrol, en nu zag hij de deur dier gevangenis weer voor zich geopend. *Wie* of *wat* voor hem pleitte, is onbekend, maar zeker is het, dat de kwijtscheloing een goeden indruk maakte en een vijand minder uit de gevangenissen zou komen, als de revolutie de deuren mogt kunnen openen.

De organen der Europesche liberale pers zeggen eenparig: »Oostenrijk moet zich losmaken van Venetie,« maar zij zoeken nog naar het middel, om die losmaking het minst pijnlijk te doen zijn.

Wat de kardinaal-aartsbisschop *von Rausscher* en de Oostenrijksche gezant te Rome, de heer *von Bach*, de peeters van het concordaat, wel zeggen van dien verkoop?

Ze houden zich kwartierziek — zegt men.

»In de politiek zoowel als in het finantiële moet men op zijn tijd iets weten op te offeren, om te *behouden* wat over blijft« is de les die in eene Parijsche brochure: *Keizer Frans Jozeff en Europa*, wordt ontvouwd, dat wil zeggen: »Oostenrijk moet Venetie afstaan tot welzijn van het geheele Keizerrijk.«

De les in haar geheel zal in de schatting van den Keizer worden beaamd, maar om die in practijk te brengen ten aanzien van Venetie, daartoe zal de trotsche Habsburger wel geene roeping gevoelen, want hij heeft steeds getoond *zijn tijd niet* te kennen.

De jongste finantiële maatregelen in Oostenrijk maken een pijnlijken indruk en stemmen de opinie meer en meer ten gunste van den verkoop van Venetie.

»Zulke operatien komen er nog meer,« roepen de ontevredenen, »als de Habsburger het hoofd niet wil bukken voor den geest der revolutie.«

Graaf *Rehberg*, de kabinetspresident, die laverende, het depotisme en de vrijheid toelonkte en beiden hoopte te winnen, vroeg zijn ontslag.

Keizer *Frans Jozeff* houdt zich, welstaanshalve, alsof hij ongaarne zegt: *fiat*.

De nieuwe Oostenrijksche Minister, de heer *von Schmerling*, heeft in eene circulaire de aanstaande binnenlandsche politiek breedvoerig en toch niet in alles zeer duidelijk ontvouwd. Hij liet veel over te raden en het volk is niet gestemd, om langer in onzekerheid te leven.

Zoo plaatste hij het kerkelijke in een nevel van bespiegelingen, die niemand vergunt, om bepaald over zijne plannen te oordeelen, en dat laat millioenen menschen onbevredigd.

Hij wil *half* zijn, wat hij *geheel* moest wezen, en de revolutie, die voor de deur staat, duldt geen hinken op twee gedachten.

Het eerste, het krachtigste hulpmiddel tegen kwade dagen voor de Monarchie, zou zijn, Rome het verscheurde concordaat toe te werpen, maar het schijnt, dat ook hij daartoe geen moed heeft!

Dezelfde Minister spreekt overigens zeer verstandig over de dagbladpers, die de roeping heeft om *millioenen* te leeren en te onderrigten en verklaart, dat de vrijheid van godsdienst*oefening* eene der eerste grondwetten is van den Staat.

Wat heeft het lang aangehouden eer men Keizer *Frans Jozeff* tot *die* overtuiging bragt!

Ook in Pruissen werkt de geest der revolutie, en de zitting van den aanstaanden Landdag zal daarvan getuigen. Op verschillende plaatsen worden reeds adressen geteekend, vragende hervormingen van het staatsbestuur, en men wijst zelfs aan wat men wenscht Bijvoorbeeld: ontslag van beambten, die de beginselen zijn toegedaan van het vorig Ministerie — hervorming van het Heerenhuis, opdat het geene verbeteringen zal kunnen tegenhouden — een min kostbaar leger en behoud van den landweer, en — men durft! — opheffing van de Duitsche bondsvergadering, instelling van een Duitsch Parlement en een Duitsch centraal gezag.

't Is alsof de vrijheidsmannen bang zijn te weinig te vragen, maar hoe het zij, er zijn gewigtige discussien te wachten, want zij hebben gewis hunne sprekers op den Landdag.

De Prins-Regent kon wel eens verlegen worden met de Duitsche Italianen en het zal ons benieuwen, welke hou-

ding *hij* aanneemt, die tot nu toe gewoon was te doen wat hij meende goed te zijn en geen stap deed, waartoe men hem wilde *dwingen*.

Keizerin *Eugénie* is sedert den dood harer zuster niet wel, ja verkeert dikwijls in gemoedsaandoeningen, die zelfs *Napoleon* III zorg baren. Zij bidt bijkans geheele dagen en wisselt hare smeekingen af door klagten over het treurig lot van den Pa s. Eerst zond zij, zonder dat de Keizer dit wist, eene zeer aanzienlijke som naar Rome en later meende zij ook hare kleinodiën aan de zaak der kerk ten offer te moeten brengen. Haar Gemaal, dit vernemende, gaf last, om het kistje met de bewuste schatten niet te laten vertrekken, maar bij nam zijne maatregelen te laat. 't Was reeds op reis.

Op dit oogenblik is dus de krachtigste hulp van Koning *Franciscus* II en van *Pius* IX de Spaansche Hertogin, die naast *Napoleon* III op Frankrijk's troon zit.

Hij laat *schrijven* tegen Rome en de Priesterpartij, *zij* strijdt tegen de pen door *tranen* en . . . . de Fransche vloot is nog voor Gaëta en het Fransche garnizoen nog te Rome!

Maar *Eugénie* doet welligt nog meer dan schreijen. Zou de brief, door *Napoleon* ontvangen van Koningin *Isabella* van Spanje en waarin hem levendigen dank wordt gebragt voor de bescherming aan Koning *Franciscus* II, verleend—zouden de portretten van de Gemalin van *Franciscus*, aan dezen en genen die voor Rome partij trekt en die Vorstin voorstellende in militair tenue en een degen op zij — zou dit alles ook raadgeving of bestel van de thans zoo zwevende *Eugénie* zijn?

De Gemalin van Koning *Franciscus* II heeft, zegt men, Gaëta verlaten. Is dit zoo, dan vreesde men gewis voor hare veiligheid, want zij verscheen dagelijks als een *Kenau Hasselaar* op de wallen der vesting en 't scheen als of zij het lot van haar echtgenoot wilde deelen. Dat het in Gaëta bang wordt is overigens geen wonder, want de vesting wordt gebombardeerd door 120 stukken geschut.

De Czaar, zoo verzekert men, springt met veel ernst in de bres voor Koning *Franciscus* II, en zou, als de Fransche vloot Gaëta verliet, hare rol willen doen vervullen door een Russisch escader.

De vraag zou zijn of Koning *Victor Emmanuel* en *Garribaldi* die rol aan Rusland zouden gunnen.

Koning *Victor Emmanuel* zou Napels hebben verlaten en wordt eerstdaags te Turyn verwacht.

Men verzekert, dat hij zeer spoedig den titel zal aannemen van *Koning van Italie*.

„Ieder Vorst die de Italianen zonder pas in zijn land toelaat, zal ook voor zijne onderdanen vrijen toegang in Italie verwerven!„ zoo luidt de verklaring van Koning *Victor Emmanuel*.

Mazzini hoorde dit met geen bijzonder genoegen, want hij is *ol komt* overal, juist door de pas van een ander.

De Keizer der Annamiten *Tu-Hu*, een Chinesche blaauw baard, gehoord hebbende, dat zijn collega *Hung-Tu*, de roode barbaren zijne verdraaide nakken liet zien, werd plotseling zeer vrede-ziek en openbaarde zijn wensch, om met Keizer *Napoleon* te onderhandelen. 't Zal geschieden, maar de eischen zullen wel een toon hooger gestemd worden. 't Is jammer, dat de Annamitische beul niet eens duchtig wordt gekastijd.

In Belgie spreekt men, zelfs in de Kamer van Afgevaardigden, over *op handen zijnde militaire gebeurtenissen*.

Dit veroorzaakt spanning in dat land.

Ziedaar, waarde lezers! het eerste Overzigt, dat wij u in 1861 aanbieden.

Het vervlogen jaar bood ons een ernstigen afscheidsgroet — de ochtendschemering van het nieuwe is onheilspellend voor Europa. De worsteling tusschen de vrijheid en het gezag zal worden voortgezet. Mogt de zegepraal aan welke zijde dan ook, niet tot uitspatting leiden! De gekroonde, die zegt: „*zoo wil* ik het!„ zal ondergaan, maar het volk, dat alle autoriteit versmaadt, maakt zich zelven een juk, dat hard zal knellen.

Nederland was gelukkig in 1860 en gelijk het huisgezin, waarvan weinig gesproken wordt, dikwijls benijdenswaardig is, zoo heeft ook het Land, dat in de jongste jaren op het woelig tooneel der wereld als vergeten was, zich niet te beklagen.

Welligt werd er nog te veel gesproken over ons *geluk* en wel naar aanleiding van eigen luidruchtigheid.

Toch is de profetie, dat 1861 voor ons belangrijk zal zijn, niet gewaagd, ook al vreezen wij niet voor verwikkelingen, ontsproten uit den koortsachtigen toestand, waarin een gedeelte van Europa verkeert. Nederland is rijk en bloeijend en wekt zoo ligt begeerlijkheid bij anderen, maar de bewaring en het gebruik van onze schatten veroorzaken Binnenlandschen strijd, die hoogst gevaarlijk worden kan.

Maar — hopen wij het beste en gaan wij vertrouwend den eindpaal van 1861 te gemoet. Een jaar heeft voor eene Provincie, die, als Drenthe, op den weg der ontwikkeling is, groote waarde. Alleen die haar op dien weg kunnen leiden, of moet hen, voortdrijven, wenschen wij daar of lust en kracht om opdat de schoone *toekomst* van dit Gewest te spoediger tot een *heden* worde, doen wij een beroep op de hulp van elke hand en van elk talent. Ieder woekere met zijne gave tot eigen voordeel en tot nut van het algemeen. De pers, de krachtige hefboom onzes tijds, die zooveel verwees en opbouwen, die meer en meer in Drenthe haar invloed doet gelden, zal gewisselijk in het nieuwe jaar met vernieuwde kracht optreden tot bering en befleering tot waarschuwing en raadgeving, zich beijveren om de steeds hoogere eischen, tot haar gerigt te bevredigen en zich zoo de genegenheid en achting waardig te toonen, die haar wordt toegedragen.

De *Drentsche Courant*, die ook met dit nieuwe jaar zich weder menige nieuwe deur ziet ontsloten, zal trachten om den naam der Provincie eene eervolle plaats op het gebied der journalistiek te blijven verzekeren. Zij zal eken van gebeurtenissen en bescheiden oordeelen — zij zal in de materiële en zedelijke worsteling des tijds, dat licht en dien raad geven, waartoe eene oplettende beschouwing van het wereldtooneel en eene ernstige studie over oorzaken en gevolgen, eenig regt geven.

Ontvangt en hoort haar, waarde lezers, met welwillendheid en vertrouwen!

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— De Eerste Kamer heeft de hoofdstukken oorlog en onvoorziene uitgaven, de wet op middelen en de crediet wet voor de kolonien met bijna algemeene stemmen aangenomen en is daarop uiteen gegaan.

— De min. van binnenl. zaken heeft aan de kommissarissen des konings in de verschillende provinciën het voornemen der Regering kenbaar gemaakt, om maatregelen te nemen tot het zooveel doenlijk beperken van den te zwaren arbeid van kinderen in fabrieken.

— In den avond van den 23 dezer heeft er te Steenwijk eene vechtpartij plaats gehad, waarbij een landbouwer een steek met een mes in de regterdij, en een arbeider een messteek in de regterzijde en eene wonde aan het hoofd hebben bekomen. De justitie heeft zich bereids met de zaak bemoeid.

— Den 8 Januarij a. s., zullen circa twintig korporaals titulair van het Instructie Bataillon te Kampen, naar de onderscheidene regimenten infanterie vertrekken, om daar tot korporaals-effectief bevorderd te worden. Hierdoor als ook door de benoemingen voor onderofficieren, tot 2e luitenants, vertrouwt men dat er eerlang een veertigtal plaatsen aan het instructie-bataillon open zullen zijn.

— Te 's Bosch worden 2 boeren vervolgd wegens het inmengen van water in de boter. Daar de hebzucht van sommige landlieden den naam van de Hollandsche boter reeds op de markt te Londen heeft bedorven, is het te hopen, dat men overal streng zal toezien op dat bedrog.

— Ter voorkoming van grootere kosten is deze week het getuigenverhoor gehouden in zake de moordaanslag op de kolonie Ommerschans, vermeldt in de *Amst. Cour.* van zondag en maandag jl. Vier getuigen, allen kolonieveldwachters, en moeten, naar men verneemt, het den beklaagde ten laste gelegde feit hebben bevestigd, wearvan procesverbaal is opgemaakt en naar Deventer verzonden.

— Sedert den nacht van 25 op 26 dezer wordt de zoon van een landbouwer uit het ambt Almelo vermist, vermoedelijk is hij op zijn terugkeer uit de stad het spoor bijster geraakt en, door koude overmand, bezweken. Alle pogingen om den ongelukkige te vinden waren tot heden vruchteloos.

— Uit alle oorden komen berigten tot ons over *koude* en *sneeuw* en in Frankrijk komt geen spoortrein meer op zijn tijd aan.

— De stad Amsterdam zal zich weder ter zake van de doorgraving van Holland op zijn smalst, aan de Tweede Kamer in een ernstig adres wenden.

Dat werk heeft, als het eens voltooid is, de parlementaire vuurproef wel doorgestaan.

— Te Parijs zal worden opgevoerd een drama getiteld: *de moordtooneelen in Syrie*. De kameelen, die op het tooneel moeten verschijnen en uit Algerie gehaald, zijn reeds in de Fransche hoofdstad aangekomen en werden toen zij uit de spoorweg-wagons stapten, door het volk met gejuich ontvangen.

De stomme viervoetige acteurs keken vreemd op van dat Parijsch gedruisch.

— Van eene geachte hand te Groningen werden aan de *Prov Gron. Ct.* de volgende regels toegezonden, ontleend aan een uit Parijs ontvangen brief, van iemand, die als schilder der Parijsche *Illustration* deelnam aan den jongsten veldtogt op Sicilie en in Napels: „Ik heb zoo pas een zeer schoonen togt volbragt op Sicilie en door het Koningrijk Napels, in het gevolg van de expeditie van *Garribaldi*. Vier maanden bragt ik door in het kleine leger en bij den generaalen staf van *Garribaldi*, het meest edele hart (*le plus grand coeur*,) en de meest loyale mensch der wereld, en die de sympathie bezit van allen, die hem kennen. Ik heb het meest prachtige land gezien, en een diep ellendig (*miserable*) en lafhartig volk, (het natuurlijk gevolg eener langdurige onderdrukking.) Alleen in het leger van *Garribaldi* vond men moed en gevoel van eer.„

— De politie in Hannover waarschuwt weder tegen *groenigheden*, als bevattende zeer gevaarlijke bestanddeelen, o. a. zou, volgens die politie, de ligtgroene tarlatane, of zeer ligt indiscq neteldoek, in een lap van 20 el vierkant zooveel rattenkruid bevatten, dat de naaisters die er aan werken, er opgezwollen lippen en neusbloedingen van krijgen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. De justitie en politie houden bij voortduring de aandacht gevestigd op alles wat in het regterlijk onderzoek betreffende den moord van den heer *Poinsot* eenig licht kan verspreiden. Naar men verhaalt is gebleken dat *Jud*, de vermoedelijke dader, later naar Troyes is teruggekeerd en daar niet alleen met een der leden van het parijsche geregtshof in hetzelfde hôtel gelogeerd, maar ook aan tafel ijverig deelgenomen heeft aan het gesprek over het bedoelde feit, waarna hij bij het heengaan, nog den jas van een der passagiers medenam en daarvoor den zijnen, die met bloed was bevlekt, achterliet. De logementhouder heeft verklaard, dat die persoon sedert eenige dagen zijn intrek bij hem genomen had, doch op bedoelden dag afwezig is geweest. Ook verneemt men nog dat daags na het feit een passagier, te Mesgrigny bij het uitstappen van den parijschen spoortrein den conducteur een kaartje niet van Parijs maar van Troyes tot Mesgrigny gangbaar, ter hand stelde en dat hij, toen de ambtenaar daarop aanmerking maakte, zonder het verkeerde plaatsbriefje terug te nemen, een kaartje van Parijs naar Mesgrigny in de hand stopte. Wanneer men zich herinnert, dat de dader, van Parijs komende, na de gepleegde misdaad uit den trein is gesprongen, zonder zijn briefje af te geven, dan verdient dit schijnbaar onbeduidend feit in elk geval ook wel eenige aandacht.

— Te Rijssel is in den nacht van 26 op 27 dezer een huis afgebrand, waarbij zes menschen, vijf vrouwen en een man, het leven verloren; vier dezer slagtoffers zijn in de vlammen omgekomen; de twee overigen hebben den dood gevonden door uit de vensters te springen.

ENGELAND.

Londen. De Engelsche bladen melden, dat een Amerikaan eene machine heeft uitgevonden, om een kotter van 36 voeten lengte, waaraan men anders acht dagen werkt, in *één* uur te bouwen en geheel zeilklaar te maken. — De *Moniteur* meldt, naar aanleiding van dien, dat in 1679 de marine-intendant te Toulon, door 700 werklieden in 7 uren een schip van 100 voet lengte en 40 stukken heeft laten bouwen.

— Dezer dagen stierf te Liverpool zekere schoenmaker *James Clerry*, die sterk aan den drank was verslaafd, een vreesselijken dood. Korten tijd nadat hij in zijn gewonen beschonken toestand was gaan slapen, ontstond er, door zijne achteloosheid, brand in de kamer. Toen het der brandweer gelukt was dien te blusschen, vond men het tot asch verbrande lijk van den ongelukkigen dronkaard. Zoo had een dubbel vuur hem in- en uitwendig verwoest.

DUITSCHLAND.

Frankfort. In de afgeloopen week hebben hier twee zelfmoorden plaats gehad, die naar alle waarschijnlijkheid gevolgen zijn van verliezen aan de speeltafel. In het hotel *Westerhalle* heeft namelijk iemand, die aldaar gelogeerd was, zich een kogel door het hoofd gejaagd. De andere zelfmoordenaar is een commis-voyageur van een handelshuis te Lubeck. Eerstgenoemde bezat een uitgestrekt landgoed in Posen en had eenige dagen geleden bij het spel 100,000 thalers verloren. In zijn reiskoffer vond men evenwel nog ruim 5600 fl. De ander had in Nassau 2000 thalers verloren, die hij te Kassel voor zijn patroon ontvangen had. Men vond in zijn valies slechts eenige kleederen en ruim 11 thalers aan geld.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHES VAN HEDEN

Onder het afdrukken dezer waren onze Hollandsche telegrafische beursnoteringen nog niet aangekomen.

De post is nog geheel buitensporig, komt, als de Redactie eener courant haar gaarne zag, n i e t, en verschijnt, als men haar geenszins verwacht.

Wij geven echter het nieuwste nieuws en hebben één troost, namelijk, dat niemand, op 't oogenblik dat onze courant de pers verlaat, m e e r weet.

ASSEN, 1 Jan.

Naar alle waarschijnlijkheid zullen wij het genoegen hebben, Z. Ex. den Minister van Binnenlandsche Zaken in dit voorjaar in Drenthe te zien. Vurig hopen wij dat Z. Ex. den tijd zal worden gegund, om dit voornemen, ten uitvoer te mogen brengen en tevens dat Z. Ex dan het Gewest, over welks vooruitgang en snel toenemende belangrijkheid, in den jongsten tijd zooveel gesproken is, ook eens bezoeke in *die* oorden, waar menige nieuwe schepping eene toekomst belooft, die belangrijk mag heeten, voor geheel Nederland. Wij voorspellen den Staatsman, die in korten tijd veler genegenheid won en in wiens handen de Drenthers nog lang de portefeuille van Binnenlandsche Zaken hopen te zien, een eigenaardig genot, als hij, terwijl hem elders wordt toegeroepen: „help ons, opdat, wij ten minste blijven, die wij zijn!" hier zal hooren: „ondersteun ons ter gelegener tijd, dan zullen wij de schatkist tiendubbele rente teruggeven en gij zult uw naam verbinden aan eene schepping, die haren rijkdom heinde en verre, tot voordeel van duizenden, verspreidt!„

Wij vestigen bij voorbaat de aandacht der Drenthers op het bezoek, dat Z Ex. in deze Provincie hoopt te brengen en zullen als het het tijd is en pas geeft, daarop terugkomen, overtuigd als wij zijn, dat Drenthe vooral door hooge staats-beambten en aanzienlijken *gezien* moet worden, om de belangstelling, die het waard is, ook te genieten.

Tot burgerlijke leden van den militieraad te Assen voor de ligting der nationale militie van 1861, zijn door den Koning benoemd: jhr. *P. A. G. de Milly*, lid der Staten, en mr. *E. K. J. Bertling*, lid van den gemeenteraad van Assen, en tot hunne plaatsvervangers mr *J. Oosting*, lid der Staten en jhr. mr P. A. *van Holthe tot Echten*, lid van den gemeenteraad van Assen.

Bij besluit van 25 Deb. 1860, heeft Z. M goedgevonden de benoeming van J. *Schummelketel*, burgemeester van Gieten, tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekragtigen.

Op 1 Jan. 1861, des morgens om half negen, stond de thermometer van *Celsius* alhier op twaalf graden onder nul.

Bij de aanbieding van een grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw met brillanten aan den heer *J. J. Rochussen*, heeft Z. M. hem tevens den navolgenden brief doen toekomen:

„Het is met leedwezen dat Ik voldaan heb aan uw zoo stellig aan Mij gedaan verzoek om ontslag uit de betrekking van Minister van Kolonien, waartoe, nu bijna drie jaren geleden, Mijn vertrouwen u riep.

„Dat vertrouwen was gegrond op de vele belangrijke diensten door u in zoo verschillende betrekkingen aan den lande bewezen. Aan dat vertrouwen is op nieuw door u volkomen beantwoord, door waarheidszin, onverflaauwden ijver en gehechtheid aan Mijn persoon.

»Ik wil berusten in de redenen die u bewogen hebben om uwe uittreding uit het Kabinet te verzoeken, hoewel ik die verwijdering betreur. Vroegere diensten deden u reeds den titel van Minister van Staat en de hoogste klasse Mijner ridderorden voor burgerlijke verdiensten verwerven; verheffing in den adelstand, door Mij aangeboden, werd door u niet verlangd. Ik wensch echter u bij uw aftreden een openbaar blijk van Mijne bijzondere genegenheid te schenken, door u nog met dezen een met brillanten omzet grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw aan te bieden

's Gravenhage, den 24sten December 1860.

»WILLEM"

Op 29 jl. is eene buitengewone ministerraad gehouden. Men ziet spoedig, nog vóór 1o. Januarij aanstaande, de definitieve of de tijdelijke vervulling van de portefeuille van het departement van kolonien te gemoet.

— Assen is gelukkig in de verloting van schilderijen der *Vereeniging tot bevordering van Beeldende Kunsten* Verleden jaar werd hier door den heer Mr. A. Vos getrokken een zeer mooi stuk van *Bilders* [een landschap met vee]; nu was het de heer Mr *D Westra*, die een stuk te beurt viel van *H Hollander Cz.* voorstellende *de verjaardag*, en dat gewis, de naam des schilders waarborgt het, eene fraaije schilderij zal zijn

Wij geven dit berigt met genoegen en hopen, dat deze voor Assen nog al opmerkelijke uitkomst (2721 loten en 52 prijzen) velen moge aanmoedigen, om leden te worden van de in menig opzigt zoo nuttig werkende Maatschappij: *Arti et Amicitiae*.

De gemeenteraad van Groningen, de heer *de Sitter* en 44 practizijns bij het Geregtshof te Groningen, de heer *Mees* en 16 andere practizijns bij de arrondissements-regtbank te Appingadam en de heer *G. W. Eekhout*, raadsheer in het provinciaal geregtshof te Groningen, hebben hunne bezwaren aan de Eerste Kamer kenbaar gemaakt tegen de nieuwe regterlijke indeeling.

De heer *W. J. Zantenga* te Zuidhorn, in Groningen, verzocht aan de Eerste Kamer het behoud van alle Geregtshoven, met uitzondering van dat van Drenthe, en bij *inlijving* van meerderen, een Hof niet te Leeuwarden maar te Groningen.

— Door de Advocaten en Procureurs te Zwolle werd aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal een adres ingezonden, tot onthouding harer goedkeuring aan het ontwerp van wet omtrent de nieuwe regterlijke inrigting als zullende niet nader brengen tot het doel van spoedige en goedkoope regtspraak, maar veeleer daarvan verder verwijderen.

— Op vrijdag 28 December jl., des morgens te 9 uur, arriveerden hier twee landskinderen uit Nieuw-Schoonebeek, ten einde voor het Provinciaal Geregtshof getuigenis der waarheid af te leggen.

Zij waren Woensdag 26 jl. op reis gegaan en of ze nu reeds te huis zijn, is eene vraag, die wij niet kunnen beantwoorden, maar toch niet ongepast zal heeten bij de heuvelen van sneeuw, die in de volmaakste wanorde de Drentsche wegen schakeren.

Verbeelden wij ons *nu* het Hof te Leeuwarden!

Dan zouden die staatsburgers, komende uit de nabijheid der Hannoversche landpalen, wandelende, welligt niet als gegoede, maar toch als vroede mannen, eene kleine week vóór den verhoordag op reis dienen te gaan en eenige dagen noodig hebben, om weer naar huis te baggeren.

Verhaalt men, dat Drenthers in vroegeren tijd naar Amsterdam reizende, familie-raad belegden en testament maakten, de eenvoudige landman, die de zaken des levens gewoonlijk van de ernstige zijde beschouwt, zal, als hij bij winterdag straks te Leeuwarden wordt geroepen »voor 't heilige regt ofte justitie«, de gewoonte der vaderen weer in eere brengen, door zijn »huis te nere den« vóór het vertrek.

Hoe ligt kan het gebeuren, dat, terwijl het Hof de gedaagden verwachtte deze tot de keel in een sneeuwberg zaten en een afschuwelijk vergezigt genoten, terwijl de noordewind hunne respectieve aangezigten schoor.

Maar wij willen ernstig eindigen en vragen: zou er wel een Land in Europa worden gevonden, waar op zulk eene wijze regt moet worden gezocht?

Die met het nieuwe wets-ontwerp zijn ingenomen, mompelen er wel van, dat het in Croatie en Illyrie ongeveer op denzelfden voet is. maar er behoort toch een echt landskinderlijk gemoed toe, om tevreden te zijn met zulk een troostgrond.

† Men verneemt, dat de tractementen der heeren burgemeesters en gemeente secretarissen in Overijssel alle verhoogd zijn. In de kleinste gemeenten zijn de tractementen der burgemeesters gebragt op f 500, en der secretarissen op f 300.

Op de aanmerking van de Eerste Kamer dat de kosten van uitvoering van openbare werken steeds klimmende zijn, antwoordde de Minister van Binnenlandsche Zaken het volgende:

»In geenen deele kan worden toegestemd, dat de bijdragen, ter tegemoetkoming in de kosten van de uitvoering van openbare werken aangevraagd steeds klimmende zijn. Wanneer men de Staatsbegrootingen van afgeloopen dienstjaren geheel na te gaan, zal men zien, dat de ter ondersteuning van de bedoelde werken toegestane sommen zeer verschillende zijn, aangezien de aanvraag geschiedt naar gelang van bestaande behoeften, in verband met 's Rijks middelen. Zoo is bijv. bij de begrooting voor 1855 toegestaan, (om slechts ronde sommen te noemen) f 283,000, op die voor 1856 f 321,000, op die voor 1857 f 286,000, op die voor 1858 f 277 000, op die voor 1859 f 328,000, op die voor 1860 f 264,000 terwijl bij het Vde hoofdstuk van de tegenwoordige begrooting daarvoor f 260.000 wordt aangevraagd. Er is, zoo men wil, klimming en daling In de beide laatste jaren is intusschen, vergeleken met de dienstjaren 1855—1859, een betrekkelijk vrij aanzienlijk minder bedrag voor het betrokken onderwerp toegestaan en aangevraagd, hetgeen men met bescheidenheid meent, dat wel tegenover de bewering, dat jaarlijks de uitbreiding toeneemt, mag worden vooropgezet. Wat de tegenwoordige aanvraag betreft, kan de ondergeteekende de verzekering geven, dat daarbij de meest mogelijke spaarzaamheid is in acht genomen. De beide Drenthsche wegen, die men bij het Verslag op het oog heeft, kunnen geen bijwegen worden genoemd en men heeft slechts de kaart te raadplegen om zich van het tegendeel te overtuigen. Zeker is het, dat ze in den schakel der Drenthsche communicatiën niet mogen ontbreken, en even zeker, dat ze zonder de daarvoor, behoudens de goedkeuring der wetgeving, toegekende bijdragen (die aan de betrokken gemeente en niet aan de Provincie worden verleend), niet zouden kunnen worden voltrokken. Het ligt naar het inzien van den ondergeteekende geheel in den aard van het subsidiestelsel dat ondersteuning worde verstrekt aan die werken van algemeen belang, welke zonder dat weinig of geene kans zouden hebben van te worden ondernomen of tot stand gebragt, en tot die werken behooren naar zijne meening de beide wegen hiervóór bedoeld.

Het Meppeler Diep, betwelk vervolgens bij het onderwerp der subsidiën wordt ter sprake gebragt, wordt op staats kosten verbeterd, met bijdragen van de provincie Drenthe en van de gemeenten Hoogeveen en Zwartsluis, benevens van de Drentsche Kanaalmaatschappij; het is eene kanaal vaart, waarvan de sluis aan de uitmonding aan zee thans een staatseigendom is, dat eene niet onbelangrijke bate afwerpt.

De Regering schijnt nog al ingenomen met het denkbeeld, om de Ommerschans te verkoopen en de bevolking, ongeveer 1600 personen tellende, over te brengen naar Veenhuizen.

Zij meent, en te regt, dat de Ommerschans, waaraan sedert jaren veel te koste is gelegd, welligt ten prejudice van Veenhuizen, bij verkoop eene niet onbelangrijke som in de schatkist zou doen vloeijen en ook, dat de grond te Veenhuizen binnen korte jaren voor verbetering vatbaar is.

Door de opheffing der katoenspinnerij aldaar, is er ook ruimte van localen verkregen en eene goede en krachtige politie, is beter en gemakkelijker op één punt uit te voeren, dan over verschillende plaatsen.

Hoe 't zij — de Regering zal de zaak aan een grondig onderzoek onderwerpen.

Sommige leden der Eerste Kamer wenschen, dat de Regering nu reeds overging tot vele aanbestedingen van verschillende benoodigdheden voor de spoorwegen, bv. van hout, ten einde dat behoorlijk *belegen* te kunnen gebruiken en van *ijzer*, waarvan de prijzen thans buitengewoon *laag* zijn.

In de Eerste Kamer is ook gewezen op het nadeel dat de deurwaarders, eene betrekking vervullen, die in de Maatschappij niet onbelangrijk is, lijden, door het opdragen van dagvaardingen aan de rijks-politie. Men meende, dat de bewuste betrekking op die wijze, op vele plaatsen bezwaarlijk in stand zou kunnen blijven.

† **Wolvega**, den 28 Dec. Heden avond werd alhier, bij gelegenheid van de vergadering der leden van de Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, departement Wolvega, door den vice voorzitter de heer *E. Plantinga*, (bij absentie van den voorzitter), met een zeer toepasselijke aanspraak aan den waardigen onderwijzer *J A. Wesstra*, van Oldetryne, vanwege genoemde Maatschappij overhandigd de zilveren medaille van verdienste wegens 50jarige trouwe en ijverige vervulling der betrekking van onderwijzer der jeugd, welke aanspraak in eventoepasselijke bewoordingen van dank door den jubelaris werden beantwoord.

Overigens werd door muzijk en zang, volgens programma op eene, den uitvoerders zeer tot lof verstrekkende wijze uitgevoerd, het genoegen van dezen avond niet weinig verhoogd. Talrijk was de opkomst der leden en werd deze bijeenkomst ook door een aanzienlijk aantal dames bijgewoond, terwijl ook eenige heeren en dames van elders waren opgekomen. Na afloop keerde ieder hoogst voldaan over het gesmaakte genoegen huiswaarts, en werd bij velen de wensch geuit, bij dergelijke bijeenkomsten meermalen op muzijk en zang te worden vergast.

INGEZONDEN STUKKEN

Veenhuizen den 31 Dec. Wanneer ik, daartoe genoopt door den hatelijken toon, welke doorstraalt in de repliek uit Norg geleverd tegen het ingezonden stuk uit Veenhuizen dd. 24 December ll., van de welwillendheid der Redactie dezer Courant, beleefdelijk de plaatsing verzoek der volgende regelen, dan moet ik daarbij opmerken, dat daarin alleen sprake is van de plaatselijke veldwachters te Veenhuizen no. 3, die in den nacht van 15 op 16 December aan J. H. uit Westervelde hulp hebben verleend. Zij toch kunnen noch moogen onderzoeken, in hoeverre de Rijksveldwachter *Duiker* bevoegd was, beslag te leggen op de ledige jenevervaatjes van iemand, die bij geruchte als sluiker bekend staat en evenmin zijn zij geregtigd, een Rijksveldwachter te verhinderen wanneer deze iemand, die in beschonken toestand in het heideveld wordt gevonden, in statu quo aan het Hoofd van het Gemeentebestuur wenscht te vertoonen.

Maar bepaald moet ik tegenspreken, dat wij plaatselijke Veldwachters, meer ter surveillance, dan tot hulpbetoon ons in het heideveld hebben begeven. Ware de schrijver uit Norg slechts eenigsints bekend met de inrigting der zoo nabijgelegene Gestichten, hij zou weten, dat onze bewakingskring zich niet verder uitstrekt, dan de limiten der Kolonie. Wie zich buiten die limiten bevindt, geen kolonist is en niets bij zich heeft wat kennelijk 's Rijks eigendom of van de Kolonie herkomstig is, is buiten den kring van ons toezigt, hij moge dan smokkelen en beschonken zijn of niet. Geen andere drijfveer dan het verlangen om hulp te brengen aan den zich in nood bevindenden evenmensch *kon* ons dus bewegen, om in den duisteren nacht heen te snellen naar het gevaarlijke terrein, waar J H die hulp zoo dringend behoefde.

Verder is het eene onwaarheid, dat wij den ambtenaar *Gaasbeek* hebben opgeklopt. Evenzeer is het onwaar, dat wij bij den heer Burgemeester zijn geweest. Die heeren zelve zullen, des gevraagd, dit wel aan den Norgschen schrijver willen verzekeren. Ook is ons niets bekend van een procesverbaal wegens nachtelijk rumoer.

Maar *wel* is het waarheid, dat de ondergeteekende, uit vrees voor de mogelijke noodlottige gevolgen, den raad heeft gegeven, om J. H *niet* per as naar den Burgemeester te vervoeren, ook omdat diens verwanten zich uitdrukkelijk met diens vervoer van Een naar zijne woning wilden belasten, aan welken raad dan ook geredelijk is gehoor gegeven.

En hiermede achten wij ons genoegzaam geregtvaardigd. Verdere polemie over dit onderwerp wenschen wij niet, vooral om den wille van J. H. In allen gevalle zullen wij daaraan geen deelnemen, en in ons zwijgen toonen, hoe weinig de hatelijke aanvallen van onbekenden kunnen schaden aan ons bewustzijn, van naar pligt en geweten te hebben gehandeld.

H. R. J. GREEVEN

BURGERLIJKE STAND.

WOLVEGA 21 — 27 Dec. Geb. Harmke dochter van J. T. Oosterkamp en J. H. van der Woude van Noordwolde, Pieter zoon van B. H. Rouwkema en J. P. Hofstee van Scherpenzeel, Wilhelmina dochter van G. ten Hulscher en A Maille van Boijl; Regina dochter van R. S. Faber en G. J Valker van Wolvega; Korneli-je dochter van L. T. Broersma en J. W. Posthumus van Munnekeburen. — Ondertrouwd: W. Lap van Idzard en W. H. Veenstra van Katlijk; E. M. Akkerman en J. E. Oosterhof van Boijl. — Gehuwd: D. J. Jonkers en A. A. van Riesen van Boijl. — Overl. S. Wielig vr. 83 jaren weduwe van Noordwolde. S. Nijholt ml. 70 jaren ongeh. van Blesdijke, T. K. Lantinga vr. 60 jaren weduwe van Vinkega; L. L. Schuitemaker 24 jaren ongehuwd van Wolvega; J. A. Bril 60 jaren geh. van Noorwolde

MARKTBERIGTEN.

Amsterdam 28 Dec. Kamper-Eilands HOOI f 20 a f $22\frac{1}{2}$.

TARWE stil; 128 ℔ jarige bonte Poolsche f 430.

ROGGE bij partij ruim prijshoudend; 117 ℔ Riga f 194 116 ℔ jarige Petersb. f 194, beide bij partij. Op levering per 2100 kilo onveranderd Maart, April en Mei f 200.

KOOLZAAD traag in een doen, op 9 vaten Olie in April £ 73.

LIJNZAAD zonder handel.

RAAPOLIE dadelijk flaauw, op levering nagenoeg onveranderd; op 6 weken f 43, Vliegend f $41\frac{3}{4}$, in de stad f $43\frac{3}{4}$; to Mei f $41\frac{1}{2}$, Najaar f 42.

LIJNOLIE dadelijk en op levering in een doen; op 6 weken f $32\frac{1}{4}$, Vliegend f 31; Voorjaar f $31\frac{1}{2}$, Najaar f $32\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{4}$.

HENNEPOLIE op zes weken f $38\frac{1}{4}$, Vliegend f 37.
RAAPKOEKEN f 87 a f 90.
LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 28 Dec. Moutwijn f 12 50 — Jenever f 18 00 — Amst. proef f 19 25.

243ste Staats-Loterij.

Prijzen van f 100 en daarboven — 5de kl.

7e lijst

Nos. 10027 10832 13251 19061 19787 en 19806 elk f 1000. Nos. 1258 3371 12876 13218 en 15239 elk f 400. Nos. 6296 10072 en 17780 elk f 200. Nos. 1820 2493 2901 5124 9054 9735 14198 en 15744 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1860.

	pCt.	28 Dec	29 Dec.
Nederl W.S.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{7}{16}$	$62\frac{7}{16}$
—	3	$75\frac{1}{8}$	$75\frac{1}{8}$
—	4	$97\frac{7}{8}$	$97\frac{13}{16}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$		
Handelm.	$4\frac{1}{2}$		129
O. I. Leening	4	96	96
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	$4\frac{1}{2}$		
N. B.	3	174	
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl Hope	[illegible]	101	$101\frac{7}{8}$
Cert 1831/33	[illegible]		
Dito 1840	4		
— Or. 2e3e4eL.	4		
— 5e L.	4		
— 5e Serie	5	84	$84\frac{5}{16}$
— 1855 6eS.	5	$92\frac{7}{8}$	$93\frac{3}{4}$
— van A[illegible]	6		

	pCt.	28 Dec.	29 Dec.
[illegible],			
A[illegible] 300		165	165
Obl.	4	$75\frac{7}{8}$	$75\frac{1}{8}$
Spanje, Obl.	$1\frac{3}{4}$	$41\frac{5}{8}$	$40\frac{7}{8}$
Obligation	3	49	49
Binnenl.	3	$47\frac{7}{8}$	$48\frac{1}{8}$
Amortisable		$22\frac{1}{2}$	$22\frac{3}{4}$
Uitgz. Coup.		$5\frac{15}{16}$	
Oostenrijk,			
Oblig. Obl.	5		
—— ——	4		
—— Metal.	5	$39\frac{1}{8}$	$40\frac{7}{8}$
— RenteA.	5	$61\frac{5}{8}$	$61\frac{7}{8}$
— Nation.	5	$46\frac{7}{16}$	$47\frac{3}{16}$
—— ——	$2\frac{1}{2}$	22	22[illegible]
Portugal, Cert.			
[illegible]	3	$51\frac{1}{4}$	$51\frac{1}{2}$
[illegible] Obl.	[illegible]	$45\frac{1}{4}$	$45\frac{5}{16}$
[illegible]	5		$96\frac{1}{4}$
Weens. [illegible]andeeler	4		

28 Dec.

De 4 pct. Polen in ons vorig nommer abusief opgegeven, waren niet genoteerd

Nationale fondsen waren flaauwer, Oostenrijksche zijn op nieuw $1\frac{1}{2}$ pct. gedaald, een gevolg van het berigt uit Weenen betrekkelijk de maatregel die genomen is omtrent de coupons der Nationale Metallieken. Ook Russische en Portugesche waren zeer ongunstig gestemd.

29 Dec.

De markt was heden voor Nationale fondsen nagenoeg onveranderd; van buitenlandsche waren Oostenrijksche en Russische williger, de overigen algemeen iets vaster, met uitzondering echter van Portugesche.

De Verteller, enz.

Een misverstand.

„Goeden morgen, Mijn Heer van Bladder!" zeide Philippi Tuttunelli, een kapper van Italiaansch bloed, tegen den referendaris, die in een dut was geraakt, bij de lezing van een wetsontwerp op de Ministeriële verantwoordelijkheid en droomde van Alexandrine Pitot, de schoone, die hij vragen zou, als haar oom, die zeer ziek was, stierf en 't bleek, dat zij een legaat ontving van f 2500 Ned. Courant. Hoe zwakker de oom werd, hoe sterker van Bladder verliefde en ten bewijze daarvan, lag een nieuw zwart pak op den stoel, dat tot het afleggen eener visite bij Alexandrine Pitot zou dienen, als Tuttunelli hem eens regt elegant had gefriseerd.

„Opgepast!" zeide van Bladder tegen den haar-virtuoos en laat mij geen trappen in 't haar, want heden waag ik een aanval op de schoone, die ik zoo teer bemin.

„Als gij maar stil zit en kalm blijft", antwoordde Tuttunelli met galanten, deftigen lach.

Van Bladder sloeg met sekeren zwier en doek over den schouder, ging zitten en Tuttunelli begon de operatie

„Welk nieuws?" vroeg van Bladder.

„Niets bijzonders .... maar ja, nieuws vraagt gij — kent gij de buffet-jufvrouw in de *grijze Tortelduif*, die bruinoogige — och gij kent haar wel. Nu, die is wat vreemds overkomen ..."

„Ik weet er geen spier van, Tuttunelli."

„Nu dan, die buffet-jufvrouw, uit de *grijze tortelduif*; Margaretha heet zij, met die beide *stekdoorborende bruine* kijkers geboren te Kudelstaart." ....

„Hoor eens Tuttunelli, geen bijpraten, maar kort, hoor!"

„Excellent, alzoo deze Margaretha uit Kudelstaart, zij zal thans ongeveer 21 jaren zijn, of een paar maanden ouder, maar ....

„Kort heb ik gezegd — maak het kort Philippi Tuttunelli!"

„Om u te dienen. Margaretha dan, uit Kudelstaart, was een hupsch meisje en zou, als zij niet ..."

„Hoe is het, Tuttunelli? meer dan eens zei ik u: maak het kort! en er komt geen eind aan!"

„Och, een klein ziertje geduld, mijnheer van Bladder! [hij knipt steeds ijverig voort] maar dat hupsche meisje had een ongeluk en dat was eene roode vlek ..."

„Wat — roode vlek!" riep van Bladder, „hoe dikwijls verzocht ik u: „maak het kort, zoo kort als 't maar eenigzins mogelijk is!" en ...

„Nog ééne minuut, mijnheer!"

„Toegestaan, maar — kort!"

„Die roode vlek midden op de regterwang, had een paarschen weerschijn, en ...."

„Hoor Tuttunelli! met uw vervelende roode vlek, nog eens: kort, zoo kort mogelijk — begrepen?"

„Nu, mijnheer van Bladder! heeft de schaar haar taak volbragt en als het *nog korter* moet, rust dan een weinig en geef mij een *scheermes*!"

Verschrikt greep de geliefde referendaris een spiegel en zag in onuitsprekelijke wanhoop! dat hij, terwijl hij werd gekapt en kort! kort! riep, letterlijk was — *gevild*.

TELEGRAFIE in 1798.

Toevallig eene *Groninger Courant* van den 15 Mei 1798 in handen krijgende, las ik daar de volgende aankondiging:

„BERIGHT aan het PUBLIEK.

„W. TRAPMAN, Mechanicus, wonende te Groningen in de „Oude Boteringestraat, maakt bij dezen bekend, dat hij „heeft uitgevonden en vervaardigt een TELEGRAPH, „waarmede in den tijd van *drie minuten* van Groningen „tijding kan overgebracht worden na den Haag werkende „dezelve 8 maal schielijker, als de Fransche Telegraphen „en kosten twee derden minder, — deze Telegraph is „zoodanig gericht, dat dezelve in een leger gemakkelijk „kan medegevoerd worden, en ter observering der vijande„lijke armeeën onbegrijpelijk van nut is, kunnende van „dezelve *zo wel bij dag als in de stik donkerste nacht* „gebruik gemaakt worden.

„Om het publiek van de nuttigheid eener zodanige „Telegraphie te overtuigen, heeft genoemde TRAPMAN met „voorkennis en permissie der Municipaliteit dezer stad, „dezelve thans op den eersten ommegang van de Martini„toren geplaatst, alwaar dezelve zo bij dag als nacht op „de volgende uuren en prijzen, voor een ieder te zien is, „als: voordemiddags van 9 tot half elf uur, à 6 stuivers. „Van half elf tot 12 uur 12 stuiver. Nademiddags van 4 „tot half 6 uur à 6 stuivers, van 6 tot 7 uur 12 stuivers „voor ieder Perzoon; dog zullen niet meer als 20 Perzonen „te gelijk worden toegelaten; de Entréekaartjes moeten „ten huize van W. TRAPMAN worden gehaald, 's morgens „van 8 tot 9 en des namiddags van 2 tot 3 uuren, „beginnende de eerste Representatie aanstaande woensdag „den 16 May 's morgens te 9 uuren, en word verders bij „den ingang bij den Tooren niets betaald"

Indien er in deze stad of provincie zich iemand mogt bevinden, die eenige opheldering omtrent deze zaak, omtrent de inrigting en werking van dien telegraaf en den uitslag daarvan mogt kennen, zoo wordt die beleefdelijk uitgenood, daarvan of berigt te geven in deze courant, of schriftelijk aan den boekhandelaar J. B. HUBER, in de O. Boteringestraat, onder letter O.

Prov. Gron. Ct.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.